

ת"פ 47458/03/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 47458-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד שלמה
	נגד
	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד מור יוסף
המאשימה	
הנאשם	

נוכחים:

ב"כ התביעה: עו"ד בן חיים
ב"כ הנאשם: עו"ד מור יוסף
הנאשם בעצמו

גזר דין

העבירה

הנאשם, כבן 32 שנים, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 17.12.18, בעקבות וויכוח שפרץ ביניהם, תקף הנאשם את בת זוגו, בעת שאחזה את בתם בת השנה, בכך שנתן לה מכות אגרופים בידה, וכן סטר בעורפה.

התנהלות ההליך

הודאת הנאשם נמסרה לקראת סוף שמיעת ראיות התביעה.

בין הצדדים גובש הסדר לפיו יינתן תסקיר מטעם שרות המבחן. סוכם כי שרות המבחן ייתן חוות דעתו על תקינות היחסים בין בני הזוג וככל שלא ייפתחו תיקים חדשים, וכן יעלה כי היחסים תקינים, הצדדים יעתרו במשותף להטלת עונש מאסר על תנאי וקנס. ככל שתסקיר יהיה שלילי, יטענו הצדדים לעונש, איש לשיטתו. ב"כ התביעה ציין כי ההסדר נעוץ בעמדת המתלוננת ובקשיים ראייתיים שעלו במהלך ההוכחות.

לאחר הדברים הללו, ניתנו בעניינו של הנאשם 2 תסקירים מטעם שרות המבחן, שעוררו מחלוקת בין הצדדים. מחד, טענה התביעה כי התסקירים אינם חיוביים, כיוון שהנאשם לא נרתם לטיפול בשרות המבחן, ועל כן עתרה להטלת עונש של מאסר בעבודות שרות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השרות. מאידך, ב"כ הנאשם טען כי בהתאם להסדר לא סוכם כלל כי על הנאשם להשתלב בטיפול, ועל כן מחויבת התביעה בהסדר, ואין מקום לעתירתה לעונש כה חמור.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, לא מצאתי לנכון להפנות את הנאשם אל הממונה, ולדעתי עמדת התביעה מחמירה באופן בלתי סביר ובלתי מידתי, בהשוואה למדיניות הענישה הנוהגת, כפי שיובהר.

תסקירי שרות המבחן

התסקיר הראשון מיום 22.2.21 מתאר את הנאשם כנשוי, אב לארבעה ילדים קטנים, שחי כיום בנפרד מן המתלוננת, ואינו עובד בעת הנוכחית. הנאשם נקט עמדה מצמצמת כלפי העבירה, וטען כי בסמוך לפני כן, חשף את חוסר נאמנותה של המתלוננת כלפיו, והדבר הוביל למשבר זוגי, ותחושות כעס ותסכול מצדו. עוד תיאר כי היה במצב רגשי ירוד, שוטט בלילות ולן ברכבו. בשיחה עם המתלוננת, אישרה את הרקע למשבר, בשל חוסר נאמנותה לנאשם, ולצד זה הבהירה כי לא היה מצדו גילוי אלימות נוסף כלפיה, פרט לאירוע זה. עוד מסרה כי אינה חוששת מפני הנאשם, ומקיימת עמו קשר קונקרטי סביב גידול הילדים. נכתב כי שרות המבחן ניסה לגייס את הנאשם לטיפול בתחום האלימות הזוגית, אך הוא שלל צורך בכך, שכן בני הזוג נפרדו, והוא החל לנהל קשר זוגי חדש. קצין המבחן התרשם כי הנאשם חווה קשיים רגשיים שונים וקיים קושי בוויסות כעסים. לאחר שנשקלו מעורבותו בגידול ילדיו, לצד חוסר נכונותו לטיפול, נכתב כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בסיכומי של התסקיר נמנע השרות מהמלצה.

התסקיר השני הוגש ביום 30.6.21, בעקבות בקשת ב"כ הנאשם לאפשר לו הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול. הפעם נכתב כי הנאשם הביע כעס רב על האופן בו הוצג בתסקיר הראשון, ושלל שוב נזקקות טיפולית. בשיחה עם המתלוננת עלה כי שבה להתגורר בקרבת הנאשם, וזוכה לסיוע יומיומי מצדו, בתמיכה בילדיהם הן מבחינה כלכלית והן בטיפול בהם. המתלוננת שבה וציינה כי אינה חוששת מפני הנאשם, ומקיימת קשר קבוע עמו. שרות המבחן מציין כי התחזקה ההתרשמות לפיה הנאשם מחויב למילוי תפקידו במסגרת המשפחתית. בסיכומי של דבר, נמנע שירות המבחן מהמלצה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר. נטען כי הנאשם פגע בשלוות חייה ובטחונו של המתלוננת. התביעה הפנתה לגזר הדין שניתן בעפ"ג 40581-08-20 שם הורשע הנאשם ונדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הפנתה לת"פ 948-09-19 שם נדון הנאשם ל- 11 חודשי מאסר בפועל, ולדעתה ממקרים אלה יש ללמוד לעניינו של הנאשם. ב"כ התביעה הפנתה לקיומו של עבר פלילי, וכן לתסקיר שבו הערכה לקיום הסיכון להישנות עבירות דומות. נטען כי ניתנו לנאשם הזדמנויות אצל שרות המבחן, אך הוא לא היה מעוניין בטיפול, וביטא כעס. בסיכומי של דבר, עתרה התביעה להטיל 6 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען כי כיום הוא נמצא כעת בהליכי גירושין מהמתלוננת, ולהם 4 ילדים בגילאי חודשיים עד חמש. כמו כן, הפנה לרקע שהוביל לעבירה, כשהתעורר משבר בשל חוסר נאמנות מצד המתלוננת, שהגיע לרגע שיא באירוע דנן. נטען כי מדובר בתקיפה ברף הנמוך, באזור היד, וכן סטירה אחת, ללא כל סיכון או חבלה. ב"כ הנאשם הפנה לתסקירים המתארים את מעורבות הנאשם בטיפול בילדים כיום, תוך קשר רציף עם המתלוננת. נטען כי הגם ששרות המבחן נמנע מהמלצה, אין זו עמדתו שיש להחמיר עם הנאשם, שאם לא כן, היה הדבר נכתב במפורש כפי שנוהג שרות המבחן במקרים אחרים. עוד נטען כי עברו הפלילי של הנאשם נושן. לסיכום, נטען כי מדובר במעידה יחידה, וראוי לקבוע מתחם הנע בין מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר. העונש הראוי לדעת ב"כ הנאשם הוא מאסר על תנאי.

מתחם העונש ההולם

כבר ידוע כי חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן זוג. בעניין זה, נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

טווח הענישה המקובל בעבירות אלימות כלפי בן/ת הזוג, הוא כידוע רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריח, כך הדבר בייחוד כשהמדובר במי שצברו לחובתם עבר מכביד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינם (למשל: רע"פ 1805/11 שמחייב נ' מדינת ישראל (7.3.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.11.12); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מדינת ישראל (12.2.13), ת.פ. 18261-12-10 מד"י נ' מיצקו (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); ת.פ. 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14))

לעומת זאת, קיימים מקרים רבים מספור, בהם הסתפק בית המשפט בענישה הצופה פני עתיד. זאת כשנסיבות המקרה לא שיקפו חומרה יתרה, ובהתקיים שיקולי שיקום, והדברים ידועים. ב"כ הנאשם שיקף את המדיניות הנוהגת באמצעות מדגם של גזרי דין, אליהם ניתן להפנות: ת.פ. 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת"פ 17552-08-14 מד"י נ' פלוני (17.11.16); ת"פ 3446-10-16 מד"י נ' פלוני (25.10.17); ת"פ 21836-07-14 מד"י נ' פלוני (29.5.17); ת"פ 2653-11-17 מד"י נ' פלוני (16.9.19); ת"פ 19392-05-19 מד"י נ' פלוני (16.2.20); ת"פ 24239-08-18 מד"י נ' ג דיה (13.7.20)).

בענייננו, הנאשם היכה את המתלוננת בידה במכות אגרופ, וכן סטר לה על ערפה. מעשים אלה, חומרתם בצדם, אך יש להודות כי אין המדובר בנסיבות חמורות במיוחד של אלימות. לא נטען כי נגרמו חבלות, ואף לא נטען כי התקיפה גרמה

להדיפה או נפילה של המתלוננת.

התביעה הפנתה לשתי החלטות מהן יש לדעתה ללמוד לענייננו, ואולם אני מוצאת כי אין בין המקרים הללו לענייניו של הנאשם, מאומה. המקרה הראשון אליו הופניתי הוא ת"פ 948-09-19 מד"י נ' אבו סלימאן (1.12.19), שם הורשע הנאשם בכך שתקף את זוגתו ברחוב, בכך שחבט בה בראשה בחוזקה, מספר פעמים, לנגד עיני ילדיהם. כשתפסו אותו עוברי אורח, השתחרר מאחיזתם, רץ שוב לעברה, משך בחולצתה, היכה בכתפה ובידה, וחדל רק עם הגעת שוטר. מעשיו תועדו בסרטון האבטחה שאוזכר בגזר הדין. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד ביותר בעבירות אלימות, לרבות הריגה, וריצה מאסרים ממושכים. כב' השופט מזרחי הטיל עליו 11 חודשי מאסר, וערעורו על חומרת העונש נדחה. המקרה השני אליו הופניתי הוא ת"פ 12048-12-18 מד"י נ' אלולו (4.8.20), שם הורשע הנאשם בכך שבמהלך וויכוח בקניון עם ארוסתו בשל היעדרותה מביתה, סטר לה על פניה, תפס אותה בידה, משך אותה לכיוונו, הפיל אותה ארצה, והכה אותה בכל חלקי גופה באמצעות ידיו, כל זאת כאשר היא שרועה על הקרקע. בהמשך, כאשר היא התרחקה מעט ממנו, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. הנאשם היה בעל הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש, והתסקיר בענייניו שיקף תמונה חמורה ביותר, לפיה הוא סבור שפעל נכון כלפי המתלוננת, משתמש בסמים, מתנגד לכל טיפול ונשקף ממנו סיכון גבוה כלפיה. כב' השופט מזרחי הטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר, וערעורו על חומרת העונש נדחה. שני המקרים הללו, כמובן חמורים פי כמה וכמה מן המקרה דנן, הן מבחינת חומרת המעשה נושא האישום, והן מבחינת הנסיבות האישיות של הנאשם: העבר הפלילי, התייחסותו למעשה שביצע, והתרשמות שרות המבחן. לדעתי, הניסיון להיבנות מן המקרים הללו מצביע על העדר יכולת אבחנה מצד התביעה, וראוי להקפיד יותר להבא.

בחזרה לענייננו, אין מחלוקת על כך שהרקע לעבירה נעוץ בחשיפת הנאשם כי המתלוננת לא היתה נאמנה לו. על פי התסקיר, גרם הדבר למשבר זוגי קשה, במהלכו הנאשם עזב את ביתו, לן ברכבו, וחש תסכול רב. בכך אין כמובן כדי להצדיק את העבירה, אך יש בכך כדי לשפוך אור על מאפייני הרקע.

בשים לב לנסיבות האירוע ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מאסר קצר שירוצה בעבודות שרות.

העונש המתאים לנאשם

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2004, עת היה נער ונדון בבית המשפט לנוער, בגין שורת עבירות רכוש. מאז הסתבך פעם יחידה בשנת 2010, בעבירות נהיגה ללא רישיון ונהיגה פוחזת, והוטל עליו מאסר בעבודות שרות. לא ידועות לבית המשפט נסיבות הרשעתו האחרונה, אך ברור כי מדובר בעבירות תנועה, ולא בעבירות פליליות הנידונות בבית משפט זה.

המשמעות היא כי הנאשם לא ביצע עבירות פליליות במהלך 20 השנים האחרונות, מאז עבר את גיל הקטניות.

אני ערה לכך שנכתב בתסקיר הראשון כי הנאשם התנגד לשילובו בטיפול, וקיים סיכון להישנות עבירות מצדו. ואולם

נראה כי שרות המבחן מיתן עמדתו בתסקיר השני, לאחר שנוכח לדעת כי הנאשם מצוי בקשר טוב, יציב, ורציף עם המתלוננת, ונוטל חלק פעיל בגידול הילדים. ההערכה הסופית בתסקיר השני היא כי הנאשם מחויב למילוי תפקידו במסגרת המשפחתית, והמתלוננת אינה חוששת מפניו, זאת לצד העובדה שטיפול יכול היה להביא תועלת.

אכן מוטב היה אילו התגייס הנאשם לטיפול, ובכך היה משפר את איכות חייו. ואולם, גם בהינתן סירובו, אין הצדקה להחמיר עמו כפי שעותרת התביעה. בעצם, מאז האירוע חלפו כשנתיים וחצי, בהן ייצב הנאשם את חייו, החל לעבוד באופן סדיר, והוא מעורב ביותר בגידול ילדיו, ובפרנסתם. כמו כן, החל בקשר זוגי אחר. לדעתי, עובדות אלה משמעותן היא כי הנאשם שיקם עצמו ואין כל הצדקה לקטוע את חייו על ידי הטלת עונש מאסר, בשעה שניתן להטיל עונש ההולם את מידותיו של האירוע.

סופו של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוגו.
- ב. קנס כספי בסך 1,200 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים ורצופים החל מיום 1.9.21 ובכל 1 לחודש עוקב.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, במעמד הצדדים.